

Bästa vänner,

De senaste dagarna har jag läst tiotals brev som familjerna i Lettland skrivit till sina sponsorer i Finland. Det är goda nyheter om barn som får sin examen, barn som föds och hus som renoveras, men också sorgliga nyheter om familjemedlemmar som är sjuka eller som gått bort. Det som genomsyrar alla brev är en stor tacksamhet för att det finns medmänniskor som bryr sig. Jag har gått igenom hundratals foton tagna vid utdelningen av morsdagspaket. Omiskännlig glädje mitt i dystraste fattigdom. Gång på gång tänker jag på hur mycket vi har att vara tacksamma för i vårt land och hur lite det behövs för att glädja och hjälpa en medmänniska. Här kommer berättelsen om vårt första – men garanterat inte sista – möte med Jekaterina och hennes familj.

Jekaterinas familj bor i ett litet hyreshus. Utanför huset skäller en hund, den är så mager att man kan räkna revbenen på den. Man kan inte blunda för fattigdomen. Fyraåriga Diana och Jekaterina möter oss vid huset. Lyckan lyser i Dianans ögon då hon får en docka. Från solskenet på gården stiger vi in i det mörka huset. Vi ser att en kvinna sitter i ena hörnet av rummet – det är Jekaterinas mamma. Hon hjälper till med att sköta barnen. Huset består av två rum, inget rinnande vatten. Jekaterina har en neurologisk sjukdom som begränsar hennes arbetsförmåga. Hon har ingen diagnos, men får ett litet socialbidrag trots det. Maken jobbar vid en timmerfabrik. Döttrarna Diana och Alise-Marta är 4 respektive 2 år. Alise-Marta har en svår form av cerebral palsy (CP). Hon kan inte äta, utan sondmatas. Små bitar av grönsaker och frukt kan hon med möda få ner. Flickan kan inte röra sig, men hennes blick är nyfiken och vaken. Den här flickan behöver hjälp; hon behöver fysioterapi, föräldrarna behöver stöd och råd. Flickan behöver en pedagog som kan jobba med att utveckla hennes kommunikation. Det är en otrolig lättnad och glädje att se att föräldrarna förstår att flickan kan och behöver stimulans. Ovanför flickans säng hänger färgade lampor och bredvid sängen finns leksaker. Föräldrarna pratar med Alise och man ser att hon tycker om beröring. Alise är lycklig över all uppmärksamhet.

Fattigdomen som familjen lever i, att socialarbetare och sjukvårdspersonal inte bryr sig om en 2-årig flicka – insikten gör mig frustrerad, ledsen, arg... Tack och lov för att flickan har föräldrar som älskar henne och kämpar för henne. Det finns en grund att bygga vidare på och möjlighet att hjälpa Alise. Vi på Hoppets stjärna vill ge henne en chans! Om du vill vara med och hjälpa Alise tar vi med stor tacksamhet emot penninggåvor till Barnhjälpfonden. Barnhjälpfonden finns till för barn som Alise. Gör en inbetalning till vårt insamlingskonto FI57 4963 1040 0374 39 eller till något av kontona i detta månadsbrev. Märk gärna betalningen med "Alise".

Insamlingen Ryggsäcken pågår och vi ser fram emot att kunna sprida glädje till hundratals skolbarn i höst! Kom med – donera en ryggsäck eller ge en penninggåva till vårt insamlingskonto FI57 4963 1040 0374 39 (eller till något av kontona som nämns här i månadsbrevet). Penninggåvorna använder vi till att köpa skolmaterial och bekosta transporten.

Jag vill tacka alla er som möjliggör det långsiktiga hjälparbete Hoppets stjärna bedriver. Ni är alla en viktig del av den förändring som pågår ute i de olika projekten, bland familjer och barn. Jag önskar er en fin sommar!

Tack för din gåva, tack för att du hjälper en medmänniska till ett bättre liv!

Karolina Wägar